

MS 10166

Bible. Esther. Hebrew. 1897-8.

The Book of Esther folded like a letter.

[1897-8].

Ashkenazic script

System no: 0097254

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

מגלת אסתר

שנת

ל'הוד'ים ה'תת'ה אורה

ושמחה וששון

ויקר

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ברכות קודם המילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מקרא מגילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שיעשה נסים לאבותינו

בימים ההם בזמן הזה
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שהחיינו וקימנו והגיענו

לזמן הזה

97254

ויהי בימי אחשורוש הוא המלך
מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינות
בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת שלוש
למלכו עשה משתה לכל עשריו ועבדיו חיל פרס
ומדי הפרתים ושרי המדינות לפניו בהראתו
את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו
ימים רבים שמונים ומאת יום ובמלואת הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
בוצר אנת ביתך המלך וזור כרפס ותכלת אחוץ
בוזבלי בויץ וארצמוץ על גליכי כסה ועמודי שש
משות זהב וכסה על רצפת בהט ושש ודר וסחרא
והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים וייך מלכות
רב כיד המלך והשתיה כדת איך אנס כי כן יסד
המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש
ואיש גם ושתי המלכה עשתה
משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש
ביום הששי כטוב לב המלך בייך אמר למדהומוץ
באתא וזרבוץא באתא ואבאתא אתר וכרס שבעת
הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש

וַתָּבֵיֵא אֵת וּשְׂתֵי הַמַּלְכָּה לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר
סֹלֶכֹת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֵת יָפִיָּה כִּי
טוֹבַת מִרְאֵה הִיא וְתַמְאֵן הַמַּלְכָּה וּשְׂתֵי לְבוּשָׁה
בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ
מֵאֵד וַחֲמָתוֹ בַּעֲרָה בּוֹ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יֵדְעֵי הָעֲתִים כִּי כֵן דַּבַּר הַמֶּלֶךְ
לַפְּנֵי כָל יֵדְעֵי דַת וְדִיּוֹן וְהַקְּרֵב אֲלֵינוּ כִּרְשָׁנָה שְׂתֵר
אֲדַמְתָּא תִרְשִׁישׁ מִרְס מִרְסָנָה מִמוֹכָן שֶׁבַע דַּת
שָׂרֵי פָרְס וּמַדִּי רֵאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הִישָׁבִים רֵאֵשְׁנָה
בַּמַּלְכּוֹת כְּדַת מַה לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וּשְׂתֵי עַל אֲשֶׁר
לֹא עָשִׂתָּה אֵת מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֹרוּשׁ בִּיד
הַסְּרִיסִים וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן לַפְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עָל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֹוֹתָה וּשְׂתֵי
הַמַּלְכָּה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
בְּכָל מַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֹרוּשׁ כִּי יֵצֵא דַבַּר
הַמַּלְכָּה עַל כָּל הַנְּשִׂים לְהַבְּזוֹת בַּעֲלֵיהֶן בַּעֲיַיִתֵיהֶן
בְּאֲמַרֵם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֹרוּשׁ אֲמַר לְהַבִּיֵא אֵת וּשְׂתֵי
הַמַּלְכָּה לַפְּנֵי וְלֹא בָאָה וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמַר לְדָה
שָׂרוֹת פָּרְס וּמַדִּי אֲשֶׁר שִׁמְעוּ אֵת דַּבַּר הַמַּלְכָּה
לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי בְּזִיוֹן וְקִצְפָּה אִם עָל הַמֶּלֶךְ
טוֹב יֵצֵא דַבַּר מַלְכּוֹת מִלַּפְּנֵי וַיִּכְתַּב בְּדַתֵי פָרְס

ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המוש
אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה
ממנה ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל
מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד קטן ויטב הדבר בעיני
המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכץ ויש לו
ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שר
בביתו ומדבר כלשונו עמו

אחור
הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר
את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר
עליה ויאמרו לערי המלך משרדיו יבקשו
למלך לערות בתולות טובות מראה ופקד
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את
כל צערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה
אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר
הנשים וצתון אמר קיהן והנערה אשר תיטב בעיני
המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך
ויעש כן איש יהודי היה בשושן
הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן
קיש איש יכניזי אשר הגלה מירושלם עם

הגלה אשר האלתה עם יכניה מלך יהודה אשר
הגלה לבוכדנצר מלך בבל ויהי אמץ את הדסה
היא אסתר בת דרו כי איץ לה אב ואם והלערה
יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת ויהי בה שמוע דבר המלך וד' דנו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הג' ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הג' שמר
הנשים ותישב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת
שבץ הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישגה
ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה
אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה
עליה אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר
ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה לבוא
אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים
שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה
חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים
ובתמרוקי הנשים ובזה הנערה באה אל המלך
את כל אשר תאמר יצאן לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המלך בערב היא באה

ובבקר היא שבה אל בית הנשים שצלי אל יד
שעשצן סריס המלך שמר הנפילגשים לא תבוא
עוד אל המלך כי אם וזפיץ בה המלך וזקראה
בשם ובגליע' תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי
אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקש' .
דבר כי אם את אשר יאמר הגלי סריס המלך שמר
הנשים ותהי אסתר צשאת חץ בעיצוי כל ראייה
ותלקח אסתר אל המלך אחש'ורוש אל בית
מלכותו בחדש העשירי הוא חדש שבט בשנת
שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל
הנשים ותשא חץ וחסד לפציו מכל הבתולות וישם
כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי ויעש
המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה
אסתר והצוה למדינות עלשה ויתן משאת כיד
המלך ובהקבץ בתולות שצית ומרדכי ישב בשער
המלך אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר
צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עלשה
כאשר היתה באמנה אתו
בימים ההם
ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתן ותרש שצלי
סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלוח יד במלך
אחש'ורוש ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר

המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ויבקש
הדבר וימצא ויתלו שציהם על עץ ויכתב בספר
דברי הימים לפני המלך
אחור הדברים
האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא
האגגי ויצא אהו וישם את כסאו מעל כל השרים
אשר אתו וכל עבדי המלך אשר בשער המלך
כרעים ומשתחוים להמן כי כך צוה לו המלך
ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו עבדי
המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך ויהי באמרם אליו יום ויום
ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא
המן כי איך מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
חמה ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו
לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי
בוודש הראשון הוא וחדש ניסן בשנת שתים
עשרה למלך אחשורוש הפיל נור הוא הגורל
לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שצים
עשר הוא וחדש אדר
ויאמר
המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר

ומפרד ביץ העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם
שצות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך
איין שזה להציוחם אם על המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשתי
המלאכה להביא אל גנאי המלך ויסר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמוץ בן המדתא האגגי צרר
היהודים ויאמר המלך להמוץ הכסף צתוץ לך והעם
לעשות בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך
בחדש הרשון בשלושה עשר יום בו ויכתב
ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל
הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם
המלך אחשורש צכתב וצוחתם בטבעת המלך
וצשלו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מצער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושיללם לבוז
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי
לכל העמים להיות עתדים ליום הזה הרצים
יצאו חוץ במדבר המלך והדת צתנה בשושן
הבירה והמלך והמן ישבו לשאתות והעיר שושן

צבוכה ומרדכי ידע את כל אשר
עשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר
ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה ויבוא עד
לפני שער המלך כי איך לבוא אל שער המלך
בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מצייע אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ובוספד שק ואפר יציע לרבים ותבואינה נערות
אסתר וסריסיה ויגידו לה ותחלחל המלכה מאד
ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שכו
מעליו ולא קבל ותקרא אסתר להתך מסריסי
המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי
לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התך אל מרדכי אל
רחוב העיר אשר לפני שער המלך ויגד לו מרדכי את
כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המון
לשקול על גנאי המלך ביהודיים לאבדם ואת
פת שאגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן
לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה
לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על כל
עמה ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי
ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי כל עבדי
המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל איש

ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא
צקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום ויגידו
למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי להשיב
אל אסתר אל תדמי בצפושך להמלט בית המלך
מכל היהודים כי אם חזרשׁ תחרישי בעת הזאת
רוח והצלה יעמוד ליהודים ממוקום אחר ואהיה
ובית אביך תאבדו ומוי יודע אם לעת כזאת הגעת
למלכות ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי כך
כזוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי
ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם
אני וצערתי אצום כך ובכך אבוא אל המלך אשר
לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר מרדכי
ויעש ככל אשר צוה עליו אסתר ויהי ביום
השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר
בית המלך הפנימית צכח בית המלך והמלך יושב
על כסא מלכותו בבית המלכות צכח פתח הבית
ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדה
בחצר צשאה חץ בעיניו ויושט המלך לאסתר
את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע

בראש הש' רביש' ויאמר לה המלך מזה לך אסתר
המלכה ומה בקש'תך עד ויצ'י המלכות ויצת'ך לך
ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך
והמז' היום אל המש'תה אשר עש'יתי לו ויאמר
המלך מהרו את המז' לעש'ות את דבר אסתר
ויבא המלך והמז' אל המש'תה אשר עש'תה
אסתר ויאמר המלך לאסתר במש'תה היי'ך מזה
שאכלתך ויצת'ך לך ומה בקש'תך עד ויצ'י המלכות
ותעש' ותעז' אסתר ותאמר שאכלתי ובקש'תי
אם מצ'אתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב
לתת את שאכלתי ולעש'ות את בקש'תי יבוא
המלך והמז' אל המש'תה אשר אעש'ה להם
ומחר אעש'ה כדבר המלך ויצ'א המז' ביום ההוא
שמוח וטוב לב ובראות המז' את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא א'ע ממז'ו וימלא המז' על מרדכי
חמה ויתאפק המז' ויבוא אל ביתו ויש'לו' ויבא
את אהביו ואת ארש' אש'תו ויספר להם המז'
את כבוד עש'רו ורב בציו ואת כל אשר א'ד לך
המלך ואת אשר צש'או על הש'רים ועבדי המלך
ויאמר המז' אף לא הביאה אסתר המלכה עם
המלך אל המש'תה אשר עש'תה כי אם אותי

וְגַם לְמוֹחַר אֲנִי קְרוֹא לָהֶם הַמֶּלֶךְ וְכֹל זֶה אֵינְנוּ
שׂוֹה לִי בְּכֹל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֵה אֶת מֶרְדֵּי כִי
הִי הוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְתֹאמַר לוֹ זֶר־שׁ
אֲשֶׁתּוֹ וְכֹל אֲהַבִּיו יַעֲשׂוּ עִיךְ גְּבִה וְזִמְשִׁים אִמָּה
וּבְבִקֵּר אֲמֹר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מֶרְדֵּי עֲלֵיו וּבֹא
עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֵּה שְׂמוֹחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לְפָנָי
הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ הָעֵיץ בְּלִילָה הַהוּא
נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהַבִּיא אֶת סֵפֶר הַזְּכָרֹנוֹת
דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו זְקָרִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצְאוּ
כְּתוּב אֲשֶׁר הֶגִיד מֶרְדֵּי עַל בְּגַתָּא וְתַרְשֵׁי שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמַרְי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לְשַׁלֵּחַ
יָד בְּמִזְבֵּךְ אֲחֻשׁוֹרוֹשׁ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהַ צְעַשְׁתָּהּ
יָקָר וְגָדוֹנָה לְמֶרְדֵּי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ צַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתוֹ לֹא צְעַשְׂתָּה עִמוֹ דָּבָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי
בִּחְצֵר וְהַמֶּלֶךְ בָּא לְחֻצֵּר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחֵיצוֹנָה
לֹא אֲמֹר לְמֶלֶךְ לְתַלּוֹת אֶת מֶרְדֵּי עַל הָעֵץ אֲשֶׁר
הַכֵּיץ לוֹ וַיֹּאמְרוּ צַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֲלֵיו הִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד
בְּחֻצֵּר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא וַיָּבוֹא הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ
הַמֶּלֶךְ מִהַ לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בִּיקָרוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹ לִמִּי יִחְפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר
יֹתֵר מִמֶּנִּי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר

המלך חפץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר
לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך
ואשר צתף כתר מלכות בראשו וצתוף הלבוש
והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים
והלבושו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו
והרכיבו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפציו
ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
ויאמר המלך להמץ מהר קוז את הלבוש ואת
הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי
היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר
דברת ויקוז המץ את הלבוש ואת הסוס וילבש
את מרדכי וירכיבו ברחוב העיר ויקרא לפציו
ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וישב
מרדכי אל שער המלך והמץ נדחה אל ביתו אכל
וחפוי ראש ויסתר המץ לזרש אשתו ולכל אהביו
את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש
אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות
לנפול לפציו לא תוכל לו כי צפול תפול לפציו
עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו
להביא את המץ אל המשתה אשר עשתה אסתר
ויבא המלך והמץ לשותות עם אסתר המלכה

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן
מָה שְּׂאֵלְתָךְ אֶסְתֵּר הַמּוֹלָכָה וּתְנִתְּנִי כֵךְ וּמָה בִקְשִׁיתָךְ
עַד וְחַצְיֵי הַמּוֹלָכוֹת וְתַעֲשֵׂי וְתַעֲזֵךְ אֶסְתֵּר הַמּוֹלָכָה
וְתֹאמֹר אִם מִצְּאֵתִי רֹחֵץ בְּעֵינַיִךְ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב תְּנִתְּנִי לִי צְפֵשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשֵׁתִי
כִּי צָמְכָרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי כִּי הִשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד וְאִלּוּ
לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְרוֹזוֹת צָמְכָרְנוּ הַחֹרֶשֶׁתִּי כִּי אֵיךְ הִצִּיר
שׂוֹה בְּצַדִּיק הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

אֲחֻשְׁוֹרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמּוֹלָכָה מִי הוּא זֶה וְאֵיזָה
הוּא אֲשֶׁר מוֹלָאוּ לָבוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן וְתֹאמֹר אֶסְתֵּר
אִישׁ צַר וְאֹיֵב הַמֶּלֶךְ הִרְעָה זֶה וְהַמֶּלֶךְ צָבַעַת מִלְּפָנָי
הַמֶּלֶךְ וְהַמּוֹלָכָה וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן
אֶל גִּזְתַּת הַבַּיִתָּן וְהַמֶּלֶךְ עָמַד לְבִקְשׁ עַל צְפֵשׁוֹ מִן אֶסְתֵּר
הַמּוֹלָכָה כִּי רָאָה כִּי כִלְתָהּ אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּזְתַּת הַבַּיִתָּן אֶל בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהַמֶּלֶךְ
צָפַל עַל הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמּוֹלָכָה עַמִּי בְּבֵית הַדָּבָר יִצְאֵה
מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפָנִי הַמֶּלֶךְ חָפּוּ וַיֹּאמֶר וְחָרְבוּנָה אַחַד מִן
הַסְּרִיסִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הֵעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דָּבַר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עָמַד בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
גָּבַהּ חֲמִשָּׁיִם אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו וַיִּתְּלוּ

את המוץ על העץ אשר הכיץ למרדכי וחמת המלך
שככה ביום ההוא צאת המלך

אחשורוש לאסתר המלכה את בית המוץ צרר
היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר
מה הוא לה ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מהמוץ ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על
בית המוץ ותוסף אסתר ותדבר לפני

המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר
את רעַת המוץ האגלי ואת מוחשבתו אשר חשב על
היהודים ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב
ותקם אסתר ותעמד לפני המלך ותאמר אם על
המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני
המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים
מוחשבת המוץ בן המדתא האגלי אשר כתב לאבד
את היהודים אשר בכל מדינות המלך כי איכבד
אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכבד
אוכל וראיתי באבדן מולדתי ויאמר

המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי
היהודי הנה בית המוץ צאתי לאסתר ואתו תכלו
על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים ואתם
כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך

ווחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר זכתב בשם
המלך וזוהתום בטבעת המלך איך להשיב ויקראו
ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חודש
סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה
מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות
ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים
ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם
כלשונן ואל היהודים ככתבם וכלשונם ויכתב
בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך
וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש
האחשדרפנים בני הרמכים אשר נתן המלך
ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד
על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושכלם לבוא ביום
אחד בכל מדינות המלך אחשורש בשלושה
עשר לחמש שנים עשר הוא חודש אדר פתשגן
הכתב להצטן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים ולהיות ליהודים עתודים ליום הזה להצקם
מואיביהם הרצים רכבי הרכש האחשדרפנים
יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת צתנה
בשושן הבירה

ומרדכי

יֵצֵא מִלְפָּנַי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תַּכְלֵת וְחֹרֶר
וְעֹטָרַת זָהָב גְּדוּלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהַעֲיִר
שׁוֹשֵׁן צֹהֵל וְשִׁמּוּחַ לַיהוּדִים הִיטָה אֹרֶחַ וְשִׁמּוּחַ
וְשׁוֹשֵׁן וִיקָר וּבְכָל מַדִּינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וְעִיר
מִקּוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגֵּיעַ שִׁמּוּחַ וְשׁוֹשֵׁן
לַיהוּדִים מִשֶּׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאֶרֶץ
מִתִּיהָדִים כִּי צָפַל פְּרוּצִים הִיהוּדִים עֲלֵיהֶם וּבְשָׂצִים
עֲשָׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אֶדֶר בְּשָׁלוֹשָׁה עֶשְׂרִי יוֹם
בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם
אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֵיבֵי הַיהוּדִים לְשָׁלוֹשׁ בָּהֶם וְלִהְיוֹן
הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלֹטוּ הַיהוּדִים הַמָּה בְּשָׂצִים לָקְהָלוֹ
הַיהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל מַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרֶשׁ
לְשָׁלוֹחַ יָד בְּמִבְקֵשֵׁי רַעְיָתָם וְאֵלֵי שׁוֹשׁ לֹא עָמַד
בְּפָנֵיהֶם כִּי צָפַל פְּרוּצִים עַל כָּל הָעַמִּים וְכָל שָׂרֵי
הַמְּדִינֹת וְהָאֲחַשְׁוֶרְשִׁים רַפְצִים וְהַפְּחוֹת וְעַשֵׁי הַמַּלְאָכָה
אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְשָׁאִים אֵת הַיהוּדִים כִּי צָפַל פְּרוּצִים
מִרְדֵּי עֲלֵיהֶם כִּי גְדוּלַת מִרְדֵּי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
וְשִׁמּוּחַ הוֹכֵךְ בְּכָל הַמְּדִינֹת כִּי הָאֵלֵי שׁוֹ מִרְדֵּי
הוֹכֵךְ וְגְדוּלַת וַיְכֹן הַיהוּדִים בְּכָל אֵיבֵיהֶם מִכַּדָּת
חָרָב וְהָרָג וְאַבְדָן וַיַּעֲשֵׂוּ בְּשָׂצִים כַּרְצוּצִים
וּבְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הָרָגוּ הַיהוּדִים וְאַבְדוּ חֲמִשָּׁה מֵאוֹת

על ימי

פרשת

אחרי

התעורר

היה

לך

אשר

היה

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

על ימי

בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא
שלוחו את ידם ביום ההוא בא מספר ההרגו וגו'
בשושן הבירה לפני המלך ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמשה
מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאכלתך וינתן לך ומה בקשיתך
עוד ותעשי ותאמר לאסתר אם על המלך טוב יצאתך
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום
ואת עשרת בני המן יתלו על העץ ויאמר המלך
להעשות כן ונתתך דת בשושן ואת עשרת בני
המן תלו ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחודש אדר ויהרגו בשושן שלש
מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם ושאר
היהודים אשר במדינות קהלו ועמד על
נפשם וזוה מאיביהם והרוג בשנאייהם חמשה
ושבעים אלה ובבזה לא שלחו את ידם ביום
שלושה עשר לחודש אדר וזוה בארבעה עשר
בו ועשה אתו יום משתה ושמה והיהודיים אשר
בשושן קהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר
בו וזוה בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה
ושמה על כן היהודים הפרושים הישבים בערי

הפּרֹזֶת עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר
שְׁמוּחָה וּמִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּמִשְׁלֹחַ מִנּוֹת אֱלֹהֵי
לְרַעְיוֹן וַיִּכְתַּב מֵרַדְכִי אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח
סִפְרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחֹקִים לְקִים עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת
עֲשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם
חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה כִּימִים אֲשֶׁר צִוּוּ
בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר צִהַפֶּךְ לָהֶם
מִיָּצוֹן לְשְׁמוּחָה וּמֵאֲבָל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי
מִשְׁתָּה וּשְׁמוּחָה וּמִשְׁלֹחַ מִנּוֹת אֱלֹהֵי לְרַעְיוֹן וּמִתְנֹת
לְאֲבִינִים וּקְבַל הַיְהוּדִים אֵת אֲשֶׁר הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת
וְאֵת אֲשֶׁר כָּתַב מֵרַדְכִי אֱלֵיהֶם כִּי דִבְרַת בֶּן
הַמֶּלֶךְ הָאֲגָגִי צִרַר כָּל הַיְהוּדִים וְחָשַׁב עַל הַיְהוּדִים
לְאֲבָדָם וְהִפְכֵל פְּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְהַמּוֹת וּלְאֲבָדָם
וּבְבֹאֵה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם הַסֵּפֶר יֵשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ
הִרְעָה אֲשֶׁר וְחָשַׁב עַל הַיְהוּדִים עַל רֵאשִׁיו וְהִחֲלוּ
אֲתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ עַל כֶּן קָרְאוּ לַיּוֹמִים הָאֵלֶּה
פְּוִרִים עַל שֵׁם הַפְּוֹר עַל כֶּן עַל כָּל דְּבָרֵי הָאֲגָרֶדֶת
הַזֹּאת וּמֵה רָאוּ עַל כִּכָּה וּמֵה הַגִּיעַ אֱלֵיהֶם קִימוּ
וּקְבַל הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זֵרְעָם וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם
עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיּוֹמִים

האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה ודימיים
האלה זכרים וזעשים בכל דור ודור משפוחה
ומשפוחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף
מזרעם ותכתב אסתר המלכה

בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים
את אגרת הפרים הזאת השנית וישלח ספרים
אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת לקיים
את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים
עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר
קימו על צפשים ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם
ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה וזכרם
בספר וישם המלך אחשורוש

מס על הארץ ואני הים וכל מעשה דקפון
וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גידל
המלך הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי מדי ופרס כי מרדכי היהודי משנה
למלך אחשורוש וגדול היהודים ורצוי
לרב אחיו דרש טוב לעמו ודיבר
שלום לכל זרעו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו
 והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והמשלם גמול
 לכל איבי נפשנו והנפרע לנו מיצרינו ברוך אתה יי הנפרע
 לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע :
אשר הניא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים בקומו
 עלינו אדם רשע נצר זדון מזרע עמלק גאד
 בעשרו וזרה לו בור וגדולתו יקשה לו לכד דמה בנפשו
 ללכוד ונלכד בקש להשמיד ונשמד מהרה המן הודיע
 איבת אבותיו ועורר שנאת אחים לבנים ולא זכר רחמי
 שאול כי בחמלתו על אגג נולד אויב זמם רשע להכרית
 צדיק ונלכד טמא בידי טהור חסד גבר על שגגת אב
 ורשע הוסיף חטא על חטאיו טמן בלבו מחשבות ערומין
 ויתמכר לעשות רעה ידו שלח בקדושי אל כספו נרצן
 להכרית זכרם כראות מרדכי כי יצא קצף ודת המן נתנו
 בשושן לבש שק וקשר מספד וגזר צום וישב על האפר
 מי זה יעמוד לכפר שגגה ולמחול חטאת עון אבותינו ניץ
 פרח מלולב הן הדסה עמדה לעורר ישנים סריסיה הבהילו
 להמון להשקותו יין חמת תנינים עמד בעשרו ונפל ברשעו
 עשה לו עץ ונתלה עליו פיהם פתחו כל יושבי תבל כי פור המן
 נהפך לפורנו צדיק נחלץ מיד רשע אויב נתן תחרע נפשו
 קימו עליהם לעשות פורים ולשמוח בכל שנה ושנה ראית
 את תפלת מרדכי ואסתר המן ובניו על העץ תלית :

שׁוֹשְׁנֵת יַעֲקֹב צִהְלָה וּשְׂמַחָה בְּרֵאוֹתֵם יַחַד
תִּכְלַת מִרְדְּכִי תִשׁוּעַתֵם הִייתִי לְנֹצַח וּתְקוּתֵם
בְּכָל דּוֹר וּדּוֹר לְהוֹדִיעַ שִׁכְלִי קוֹיֵךְ לֹא יִבְשׁוּ
וְלֹא יִכְלְמוּ לְנֹצַח כָּל הַחוֹסִים בְּךָ אֲרוּר הַמָּקֵן
אֲשֶׁר בִּקְשׁ לְאַבְדֵי בְרוּךְ מִרְדְּכִי הִי הוֹדִיעֵי
אֲרוּרָה זֶרַע אֲשֶׁת מִפְּחִידֵי בְרוּכָה אֲסֹתֵר
בְּעַדֵי וְגַם חֲרַבּוֹנָה זְכוֹר לְטוֹב :

47254